

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522010271
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8522010271.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.10.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora a poškodeného C. D. E. proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/50/2022 zo dňa 12.04.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora a odvolanie poškodeného C. D. E. F. F., G. H. F. C., I. X, XX XXX J., K. L..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v M. N., vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že

- dňa 28.08.2020 v čase približne o 12.40 hod. vychádzal s pracovným samohybným strojom, rýpadlo - nakladač zn. JCB 4CX, ev. číslo M. E. z odstavnej plochy na cestu I/68 v km 40.050 v mieste za obcou Pusté Pole, okres Stará Ľubovňa smerom na obec Ľubotín, kde v tom čase vodič J. O. s osobným motorovým vozidlom značky OPEL Astra, ev. číslo J., medzinárodná poznávacia značka Poľskej republiky v smere od Ľubotína na obec Pusté Pole predchádzal nákladné motorové vozidlo značky RENAULT Midlum, ev. číslo P. XXX I. s prívěsom zn. AGRICOM Top a ev. číslom P. XXX Q., ktoré viedol vodič D. R. a ktoré sa taktiež pohybovalo v smere od obce Ľubotín na obec Pusté Pole, pričom ako vychádzal obvinený s pracovným strojom zn. JCB na cestu, tak došlo k zrážke s osobným vozidlom zn. OPEL Astra, ktoré narazilo prednou ľavou časťou do radlice pracovného stroja zn. JCB v jazdnom pruhu, následkom nárazu vozidlo zn. OPEL Astra odhodilo do zadnej časti prívěsu zn. AGRICOM, pričom v dôsledku dopravnej nehody utrpela J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX-XXX C. M., C. L. XX, K. L., ktorá sedela na mieste spolujazdca vo vozidle zn. OPEL Astra, zlomeninu základne prvej zápästnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov (Bennettova zlomenina), pomliaždenie ľavého lakťa, viacpočetné odreniny ruky a pomliaždenie brušnej dutiny s dobou liečenia 8 -10 týždňov, počas ktorých bola obmedzená v obvyklom spôsobe života v dôsledku nasadenia sadrovej fixácie a zároveň týmto spôsobil poškodenému J. O., trvale bytom C. M., D. XX, K. L., ako majiteľovi osobného motorového vozidla značky OPEL Astra, ev. číslo J., škodu vo výške 5 211,- eur a poškodenej spoločnosti FRENK, s.r.o., Osikov 205, okres Bardejov, IČO: 47 452 102, ako vlastníčkovi prívěsu značky AGRICOM Top s ev. číslom P. XXX Q. škodu vo výške 167,- eur, pričom obvinený svojim konaním porušil ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona, peňažný trest vo výške 4.000,- /štyritisíc/

eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona mu ustanovil pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ mesiace. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodených: J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX-XXX C. M., C. L. XX, K. L. S. C. D. E., G. H. F. C., I. X, XX XXX J., K. L., s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote proti výroku o treste, odvolanie okresný prokurátor. Uviedol, že sa nestotožnil so zdôvodnením okresného súdu vo vzťahu k neuloženiu trestu zákazu činnosti, nakoľko podľa § 34 ods.1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Možno súhlasiť s argumentáciou okresného súdu, kde uvádza, že zákaz činnosti nie je obligatónnym trestom v prípade podobných skutkov, teda je na zvážení súdu, či uloží aj takýto trest, avšak na druhej strane je potrebné uviesť, že trest zákazu činnosti je typickou trestnou sankciou, ktorá sa ukladá za závažné porušenia pravidiel cestnej premávky, najmä za trestné činy spáchané v doprave, čo potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia činnosť súdov, pričom vodičom motorových vozidiel, ktorí hrubo porušia dôležitú povinnosť uloženú im podľa zákona tým, že vedú motorové vozidlo v opitosti, treba zásadne ukladať popri iných druhoch trestu aj trest zákazu viesť motorové vozidlá na dlhší čas (R 41/1978). V súvislosti s vyššie uvedeným prokurátor zdôraznil, že okresný súd v danom prípade neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, aj napriek tomu, že k spáchaniu trestnej činnosti došlo za porušenia dôležitej povinnosti vodiča v cestnej premávke, ktorého dôsledkom bolo spôsobenie dopravnej nehody a ublíženie na zdraví, teda je nepochybné, že v danom prípade mal okresný súd postupovať v súlade s ustálenou súdnou praxou a obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti. V kontexte uvedeného mal za to, že okresný súd v prípade neuloženia trestu zákazu činnosti nepostupoval v súlade s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, nakoľko tým, že neuložil obžalovanému zároveň aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, bol obžalovaný za spáchaný prečin okresným súdom potrestaný neprimerane mierne, a to aj napriek tomu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním hrubo porušil pravidlá cestnej premávky a porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Podľa konštantnej rozhodovacej činnosti súdov, by neuloženie tohto trestu v takýchto prípadoch malo byť len výnimkou, odôvodnenou mimoriadnymi okolnosťami prípadu a u takého páchatela, ktorý sa ako vodič motorového vozidla ešte nedostal do rozporu so zákonom (R 42/1978), avšak v predmetnej veci okresný súd neuloženie tohto trestu neodôvodnil žiadnymi mimoriadnymi okolnosťami, ale len poukázal na to, že v prípade uloženia trestu zákazu činnosti by mohli byť dotknuté stratou práce alebo obmedzením svojho príjmu osoby, ktoré zamestnáva a tým by boli dotknutí aj ich rodinní príbuzní, teda na skutočnosť, že obžalovaný potrebuje vodičské oprávnenie z pracovných dôvodov. V tejto súvislosti dodal, že pokiaľ ide o zdôvodnenie neuloženia trestu zákazu činnosti s poukazom na povahu práce obžalovaného, tieto okolnosti nepovažoval za relevantné, nakoľko účelom trestu je primárne náprava páchatela a ochrana spoločnosti, čo možno v danom prípade, podľa názoru prokurátora, dosiahnuť len uložením trestu zákazu činnosti a z uvedeného dôvodu mal za to, že neuloženie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá nie je možné odôvodniť pracovnými povinnosťami obžalovaného. Neuložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, okresný súd nezohľadnil jednak závažnosť spáchaného prečinu, vrátane spôsobu jeho spáchania a jeho následku, ako ani osobu obžalovaného a jeho predchádzajúce postihy za priestupky v oblasti dopravy, keďže obžalovaný sa doposiaľ dopustil štyroch priestupkov, z toho v dvoch prípadoch išlo o porušenie povinnosti vodiča závažným spôsobom, aj napriek tomu, že sa jedná o priestupky staršieho dáta. Na záver opätovne zdôraznil, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá má na páchatela pôsobiť preventívne a zakázať mu vykonávať činnosť počas doby ustanovenej súdom, pri ktorej spáchal trestný čin a v neposlednom rade odstrašujúco pôsobiť na všetkých občanov. V tejto súvislosti prokurátor dodal, že okresný súd pri vydaní trestného rozkazu správne rozhodol o uložení trestu zákazu činnosti, pričom na hlavnom pojednávaní nedošlo k zmene dôkaznej situácie takým spôsobom, aby okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k inému záveru o druhu ukladaných trestov, ako tomu bolo pred vydaním trestného rozkazu. V kontexte uvedeného trestu uložený okresným súdom je, podľa názoru prokurátora, neprimerane mierny a nezodpovedá základným zásadám generálnej a individuálnej prevencie, ktoré je potrebné zohľadňovať pri ukladaní trestu. Preto navrhol, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/50/2022 zo dňa 12.04.2023 vo výroku o treste zrušil a rozhodol o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Proti rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie aj poškodený C. D. v časti týkajúcej sa nesprávnosti rozhodnutia o náhrade škody. Žiadal, aby bol napadnutý rozsudok zmenený v časti týkajúcej sa povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenému škodu a prikázať mu v sume označenej poškodenou stranou (92,43 eur – náklady za zdravotné služby poskytnuté poškodenej na Slovensku a 6.715,10 PLN – náklady za zdravotné služby poskytnuté poškodenej v súvislosti s nehodou po návrate do Poľska) uhradiť trovy konania podľa predpisov, vrátane trov právneho zastúpenia, ako aj trov odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia podľa predpísaných noriem spolu s náhradou trov právneho zastúpenia, náklady, ktoré poškodenej vznikli v dôsledku úradného prekladu textu listov adresovaných prokuratúre (27.10.2022) a súdu (30.03.2023) v celkovej výške 1.334,55 PLN (284,77 eur) - faktúry s potvrdením o zaplatení priložené a náklady na cestu autom na pojednávanie zo dňa 12.04.2023 vo výške 143,64 PLN (30,64 eur), trasa Kraków - Stará Ľubovňa - Kraków (spolu 300 km) podľa výpočtov prezentovaných na pojednávaní. Ďalej uviedol, že v prvom rade okresnému súdu vytýka, že v tomto smere vyvodil neodôvodnené závery, vrátane skutočností, ktoré majú veľký význam pre vyriešenie veci, čo v podstate viedlo k tomu, že obžalovaný neuložil dlžnú povinnosť nahradiť poškodenému skutočnú a presne vymedzenú škodu priamo súvisiacu s financovaním poúrazovej zdravotnej starostlivosti. Uviedol, že napriek značným rozdielom v poľskom a slovenskom trestnom konaní, nebol poškodený nikdy (v žiadnom štádiu prípravného ani súdneho konania) poučený o správnej forme predloženia dôkazov, ktoré, v zmysle so slovenskými predpismi, budú v tomto prípade posudzujúcimi orgánmi rešpektované. Na tomto mieste poukázal, že Národný fond zdravia - ako subjekt sektora verejných financií - veľmi často spolupracuje s poľskými súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní v oblasti poskytovania informácií o zdravotných službách z IT systémov MOW NFZ. Takéto údaje zamestnanci Fondu exportujú (extrahujú) z nimi prevádzkovaných systémov a prenášajú ich bez ich dodatočnej autentifikácie na CD nosičoch dožadujúcim štátnym orgánom vrátane súdov, prokuratúr, orgánov NIK a pod.. V takýchto prípadoch sa vždy vygeneruje excelovský súbor, ktorý sa následne použije podľa potrieb a charakteristík danej autority. Nikdy nenastala situácia, že by po odovzdaní údajov bola spochybnená ich dôkazná hodnota, vyžiadala sa ich konkrétna podoba. V tomto smere postačovala skutočnosť, že pochádzajú z IT systému - databáz fondu a táto okolnosť ani v tomto konaní nevzbudzovala pochybnosti. Samotný akt generovania súboru zároveň spočíval v získaní požadovaných údajov týkajúcich sa danej zdravotnej služby poskytovanej konkrétnym subjektom v danom období, niekedy poskytnutých konkrétnym osobám. Pre poškodeného je preto úplne nepochopiteľné spochybňovať, ako predpokladá, formu dôkazov uvedených na CD nosiči so zoznamom vyššie uvedeného, benefity - údaje zo systému CLO AGENT a Systému Union Forms Service. Existencia predmetných dôkazov bola signalizovaná už v e-mailoch zaslaných policajtom vo veci (v dňoch 26. a 27.10.2022), ku ktorým bolo priložené plnomocenstvo právneho zástupcu zastupujúceho poškodeného, potvrdené ako verná kópia elektronickým podpisom. Navyše, dňa 27.10.2022 bola odoslaná písomná žiadosť s prílohami a overeným prekladom, vyššie dokumenty boli postúpené slovenským orgánom pred ukončením vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, ktoré sa podľa informácie zo dňa 09.11.2022, číslo Pnm 73/22/7710-04, uskutočnilo dňa 05.11.2022. V reakcii na informáciu o termíne pojednávania a výzvu na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov, poškodený 04.04.2023 zaslal okresnému súdu list so žiadosťou o vydanie rozhodnutia o povinnosti dokazovania, v plnom rozsahu napraviť škodu spôsobenú MOW NFZ a predložiť o tom dôkazy, tentoraz vo forme výťažkov súborov stiahnutých zo systémov Fondu spolu s prekladom do slovenského jazyka. Čo sa týka prekladu predložených dôkazov do slovenského jazyka uviedol, že úrady, ktoré ich majú od novembra 2022 a čiastočne od júna 2022, ich mohli preložiť, prípadne na to vyzvať poškodeného. Poškodený zároveň nebol v žiadnom štádiu konania informovaný, že ním predložené dôkazy nezodpovedajú forme platnej na Slovensku, s prípadnou výzvou na predloženie dôkazov v správnej forme. Napriek tomu, že poškodený bol poučený o ďalších právach a povinnostiach. Pokiaľ ide o náklady, ktoré poškodenému Fondu vznikli za zdravotné služby poskytované J. P. na Slovensku, treba uviesť, že sumu 92,43 eur považoval obžalovaný za nespochybnenú a preukázanú. Uvedenému nasvedčovalo prevzatie tlačenej zoznamy zo Systému spracovania formulárov EÚ počas výsluchu svedkyne T. I. na Okresnej prokuratúre v Krakove, čomu priamo nasvedčuje obsah obžaloby [strana 6, ods. „(...) nepripojenie sa ako poškodená strana k nároku na náhradu škody vo výške 92,43 eur tvoriace náklady liečenia(...)“]. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že počas výsluchu bez právneho základu bola svedkovi pridelená úloha obete a boli vykonané pokusy presvedčiť ho, aby vypovedal v mene Národného fondu zdravia, napriek tomu, že to urobil, nemajú písomnú plnú moc. V dôsledku toho sa to uznalo, osoba sa neprihlásila do konania ako poškodený s nárokom na náhradu škody vo výške 92,43 eur. Dôležité je, že napriek inštrukcii v slovenských dokumentoch, aby si od vypočúvanej osoby vyzdvihol splnomocnenie alebo iný podobný dokument potvrdzujúci oprávnenie konať v mene zariadenia, svedok pred začatím výsluchu nepredložil žiadny dokument, ktorý by ho oprávňoval, zastupovať MOW NFZ ako obeť a uviesť rozsah oprávnenia.

Vyššie uvedené potvrdzuje, že v tejto veci vypočutý pracovník MOW NFZ z odboru medzinárodných zúčtovaní hovoril a mohol vystupovať len v rozsahu svojej pôsobnosti, t. j. zúčtovanie formulárov E125. Išlo o úkon na základe úradného príkazu priameho nadriadeného podávať v tomto prípade vysvetlenia striktne v rámci plnených služobných povinností. Ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 288 ods. 1 Tr. zákona, ak podľa výsledkov dokazovacieho konania nie sú dôvody na založenie povinnosti nahradiť škodu, alebo ak by na rozhodnutie o povinnosti nahradiť škodu bolo potrebné vykonať dodatočné dokazovanie, idúce nad rámec ustanovenia pre potreby trestného konania a jeho predĺženie, súd odkáže poškodeného na občianske konanie alebo konanie pred iným príslušným orgánom (čl. ...). V tejto situácii teda nie je dôvod na určenie tejto povinnosti a nebolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy presahujúce potreby trestného konania a jeho predlžovanie. Na doplnenie uviedol, že rozsudok v predmetnej veci bol vydaný aj napriek tomu, že list splnomocnenca poškodeného, obsahujúci skôr oznámené dôkazy vo forme výťahov výpisov o dávkach poskytnutých K. P. - údaje z r. systém CLO AGENT a EU Forms Service System - sa na súd prvého stupňa nedostali. Konajúc na základe § 557 ods. 1 písm. a/ alebo ods. 2 Tr. poriadku žiadal poškodený MOW NFZ o náhradu nákladov potrebných na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní.

K odvolaniu okresného prokurátora a poškodeného sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že považuje výrok Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorým mu bol uložený peňažný trest vo výške 4.000,- eur s náhradným trestom odňatia slobody, vzhľadom na okolnosti, ktoré doposiaľ vyšli najavo, za primeraný, a teda s ním v plnej miere súhlasí, a preto žiadal zamietnuť predmetné odvolanie prokurátora ako nedôvodné. Hoci obžalovaný v čase písania tohto vyjadrenia nedisponuje dôvodmi, pre ktoré prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podal v jeho neprospech odvolanie, je zrejmé, že prokurátor trvá na uložení aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. K tomuto obžalovaný uviedol, že pri rozhodovaní o uložení trestu nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takej činnosti, v súvislosti s výkonom ktorej došlo k trestnej činnosti. Ide najmä o prípad, keď konkrétne okolnosti prípadu bez pochyb nasvedčujú, že zo strany obžalovaného išlo o neúmyselný trestný čin. Zároveň uloženie peňažného trestu (tak, ako je to v tomto prípade) sleduje základné zásady ukladania trestov v § 34 ods. 3 Tr. zákona v spojitosti s ods. 4 citovaného paragrafu. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu by bolo, podľa jeho názoru, v rozpore so zásadou personality a takýto trest by sa dotýkal aj sociálnych a ekonomických väzieb obžalovaného, keďže týmto trestom by boli postihnuté nielen blízke osoby obžalovaného, ale aj jeho zamestnanci. K odvolaniu poškodeného C. D. E. sa obžalovaný vyjadril len stručne, a to tak, že tento nárok poškodeného nebol v súdnom konaní spoľahlivo preukázaný (najmä nie takými dôkazmi, ktorými by bola skutočne preukázaná škoda spočívajúca vo vyplatení finančných prostriedkov za zdravotnícke úkony), a preto súdu nezostávala iná možnosť, ako poškodeného so svojím nárokom odkázať na civilné konanie. Obžalovaný poukázal na závery súdu uvedené v odôvodnení v predmetnom rozsudku a v celom rozsahu sa s takýmito závermi stotožnil.

Obžalovaný tiež uviedol, že pri nedbanlivostných trestných činoch spáchaných vedením motorového vozidla nie je uloženie trestu zákazu činnosti obligatórne. Trest, ako právny následok trestného činu, musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona, a to je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, avšak trest má pôsobiť výchovne, nie likvidačne. V tomto konkrétnom prípade obžalovaný na súdnom pojednávaní objasnil, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo by bolo preňho likvidačné a trest by teda nevedol k náprave páchatel'a. Zároveň uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo by boli hlboko dotknuté aj osoby, ktoré sú buď svojou zárobkovou činnosťou odkázané na obžalovaného, nakoľko sú s obžalovaným v pracovnom pomere alebo aj blízke osoby (rodičia obžalovaného), nakoľko obžalovaný si zobral úver, na ktorého zabezpečenie bolo zriadené záložné právo na rodinný dom, ktorý vlastní a obývajú jeho rodičia a nakoľko obžalovaný sa živí prácou vodiča, spláca predmetný úver práve výkonom činnosti vedenia motorového vozidla. Prípadný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by teda nemal preventívny a výchovný účinok, ale práve naopak, zasiahol by do základných práv a slobôd iných osôb vo väčšej miere, než je potrebné. Takýto trest by postihol viac iné osoby, ktoré so spáchaným skutkom nemajú absolútne nič spoločné. Obžalovaný zastával názor, že jeho trest je vzhľadom na všetky okolnosti priebehu skutku, ako aj vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery primeraný, nakoľko z tohto trestu vyplýva, že tento trest sa rovná bezpráviu, ktoré bolo spôsobené neúmyselným konaním obžalovaného. Ak by Okresný súd Stará Ľubovňa uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, tak potom takýto trest by bol prísnejší ako bezprávie spôsobené trestným činom a takto uloženým trestom

by vzniklo len nové bezprávie, a to bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest uložený Okresným súdom Stará Ľubovňa nie je ani neprimerane mierny, ani neprimerane prísny. Predmetná dopravná nehoda, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, bola len ojedinelým vybočením obžalovaného z rámca jeho inak bezúhonného života. Zároveň obžalovaný uviedol, že od spáchania skutku, t. j. 28.08.2020, uplynul už podstatne dlhý čas, pričom obžalovanému doposiaľ nebolo odobraté vodičské oprávnenie, obžalovaný počas celej doby trestného konania pracoval ako vodič motorového vozidla, teda profesionálne jazdil, od spáchania tohto skutku až doteraz sa obžalovaný nijakým spôsobom neprevinil proti pravidlám cestnej premávky a nedopustil sa ani inej trestnej činnosti. Obžalovaný bol preto presvedčený, že by bolo nespravodlivé uložiť mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor, ako aj poškodený, podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania okresného prokurátora a poškodeného C. D. E. nie sú dôvodné.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2023 vo vzťahu ku skutku popísaným v obžalobe po zákonom poučení a postupom podľa § 257 ods. 1 písm. c/ a ods. 5 Tr. poriadku urobil obžalovaný za prítomnosti svojho obhajcu a po porade s ním vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom súd vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Prijat' vyhlásenie o vine navrhli aj zvyšné strany. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal dokazovanie len vo vzťahu k ukladaniu trestu a náhrade škody, vo vzťahu k otázke viny dokazovanie nevykonával.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže odvolania smerovali len proti výroku o treste a náhrade škody, krajský súd ďalej v rámci odvolacieho konania na základe podaných odvolaní preskúmal len výrok o treste a o náhrade škody v napadnutom rozsudku, ktorým bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 4.000,- eur, pričom pre prípad že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Poškodených J. P. a C. D. E. odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že senát odvolacieho súdu si je vedomý, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá významný účel, ako z pohľadu individuálnej prevencie, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Súčasne však v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatelov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy. V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že niektoré okolnosti, za ktorých došlo ku vzniku dopravnej nehody, postoj obžalovaného k zavineniu dopravnej nehody, samotná osoba obžalovaného významne svedčia v prospech obžalovaného vo vzťahu k tomu, či na jeho prevýchovu je nevyhnutne potrebné pôsobiť dvomi trestami, teda aj trestom zákazu činnosti.

Okrem toho odvolací súd konštatuje, že potreba nápravy obžalovaného, práve v súvislosti s vedením motorového vozidla, sa nejaví ako nevyhnutná, keďže obžalovaný sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku na úseku dopravy (ani iného priestupku) a rovnako je tomu od spáchania skutku. V registri trestov nemá žiaden záznam. Z miesta bydliska je hodnotený kladne. Jedná sa o jeho prvé vybočenie z riadneho života (aj to o neúmyselný trestný čin). Taktiež pri rozhodovaní o treste nie bez významu je aj uvedomenie si páchatel'a o nesprávnosti svojho protiprávneho konania. Spáchanie skutku obžalovaný úprimne oľutoval. V jeho konaní sa pritom nejednalo o hrubú nedisciplinovať vodiča, či hazardnú jazdu. Zároveň je odvolací súd toho názoru, že uloženie peňažného trestu vo výške 4.000,- eur, pričom pre prípad že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace aj bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, dostatočne naplňa účel trestu z pohľadu ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Senát odvolacieho súdu sa preto stotožnil s argumentáciou obžalovaného spočívajúcu v tom, že uloženie aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu by v tomto prípade bolo v rozpore so zásadou personalitý trestu, vzhľadom k tomu, že takýto druh trestu by neprimerane zasiahol a nepriaznivo vplýval na osoby obžalovaného (aj keď nie sú rodinou obžalovaného alebo je blízkymi osobami), ktoré zamestnáva a ktoré v prípade uloženia trestu zákazu činnosti by mohli byť dotknuté stratou práce alebo obmedzením svojho príjmu a tým by boli dotknutí aj ich rodinní príbuzní. Obžalovaný je slobodný, má pôžičku, ktorú spláca vo výške cca 288,- eur mesačne. Prítom platí ešte ročné poisťky za nákladné vozidlá vo výške 1.300,- eur ročne a PZP za dva motocykle vo výške cca 180,- eur ročne. Obžalovaný podniká, v rámci živnosti prevádzkuje bar (má tam 2 zamestnancov a 2 brigádničky). V rámci s.r.o. podniká v oblastiach nákladnej dopravy (zamestnáva 3 vodičov, ak vodič vypadne, šoféruje obžalovaný) a stavebníctvo (kde potrebuje každé dva týždne vycestovať a riešiť tam prácu, komunikovať s klientmi, vybavovať materiál a podobné veci súvisiace s podnikaním v oblasti stavebníctva), vlastní aj stavebnú techniku. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že obžalovaný aj po skutku vedie riadny život a bola voči nemu uplatnená aj náhrada škody v súvislosti so skutkom, ktorého sa dopustil. Súd prvého stupňa určil, podľa názoru krajského súdu, výšku peňažného trestu v takej výške, aby ani prípadné nároky poškodených neboli ohrozené uhradením tohto peňažného trestu.

Podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Vo vzťahu k odvolaniu poškodeného C. D. E. odvolací súd uvádza, že rozhodovať o náhrade škody, či o nemajetkovej ujme v trestnom konaní možno iba v prípade, ak nárok na náhradu škody bol poškodeným uplatnený riadne a včas. Citovanými ustanoveniami sa deklaruje nárok poškodeného voči páchatelovi trestného činu na náhradu škody, ktorá bola poškodenému spôsobená v príčinnej súvislosti s trestným činom páchatela, ktoré sa označuje aj ako adhézne konanie. Poškodený je oprávnený uplatniť si nárok na náhradu škody v trestnom konaní a navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku (trestnom rozkaze) uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Tento návrh môže poškodený uplatniť najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že z obsahu spisu je možné vyvodiť záver, že poškodená spoločnosť zastúpená na základe splnomocnenca S. T. si nárok na náhradu škody uplatnila (uhradené liečebné náklady na Slovensku vo výške 92,43 eur poškodenej J. P.) krátko pred záverečným preštudovaním spisu, teda pred skončením vyšetrovania, avšak len prostredníctvom emailu dňa 26.10.2022, pričom svoje podanie riadne nedoplnila originálom, ani podaním s elektronickým podpisom. Následne splnomocnenec poškodeného si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 92,43 eur (náklady za zdravotné služby poskytnuté poškodenej na Slovensku) a 6.715,10 PLN (náklady za zdravotné služby poskytnuté poškodenej v súvislosti s nehodou po návrate do Poľska) v súdnom konaní tak, že doručil CD dňa 10.11.2022, ktoré obsahovalo listiny (pretlmočené do slovenského jazyka až na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2023) ohľadom uplatnenia nároku na náhradu škody, z ktorých však nevyplývalo, že by malo ísť o náklady poškodeného vynaložené v súvislosti s predmetným skutkom. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa správne odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. V tomto smere, keďže pred okresným súdom nebolo vykonané žiadne dokazovanie k výške a opodstatnenosti nákladov, nebolo možné o nich rozhodovať. Navyše nie je zrejmé, či bol nárok uplatnený v poisťovni obžalovaného a s akým výsledkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd, ako súd odvolací, odvolania okresného prokurátora a poškodeného C. D. E. F. F., G. H. F. C., I. X, XX XXX J., K. L. postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.